

AIRBORNEMARS 2009

“Bij de volgende afslag op de rotonde slaat u rechtsaf. Rechtsaf slaan. De eerstvolgende afslag links afslaan. U heeft uw bestemming bereikt.” Aldus Carsten’s digitale verbindelaar, die het meestal bij het rechte eind heeft. En ja hoor, aan onze linkerkant zagen we door de stortbuien heen, een witte schim opdoemen dat verdomd veel leek op de door Sipke zijn beschreven camper. Ik had nog maar amper een voet binnen de deur gezet of het eerste blik bier opende zich sissend voor m’n ogen. “Agoeiju’, biertje?”

Het was Vrijdagavond 4 september, de avond voor de Airbornemars en samen met nog 5 andere Com leden haalden we ouwe koeien uit de sloot en vertelden mekaar sterke verhalen.

OVERALLLLL! De geur van versgebakken eieren, fijngesneden uien, vermengd met de bierlucht van de avond ervoor, prikkelden m’n zintuigen. “Moggu! Koffie, thee, melk of gelijk maar aan het bier?” Een fris ogende marinier, gehuld in camo tenue, hing boven m’n slaapzak. Even waande ik me in een virtuele wereld, die me terugbracht in de jaren 80. Maar al

gauw herkende ik het olijke gezicht van onze penningmeester. “Noh, doe me eerst maar een bakkie poeroet, want volgens mij moeten we zo nog een stukje lopen”, antwoorde ik droogjes.

Het was weer 5 september, de eerste zaterdag van deze maand, waarin traditiegetrouw de airborne wandeltocht werd georganiseerd. Al 35 jaar liep een delegatie van Oud Mariniers mee. Gehezen in Dungeree uniform en de baret met gouden anker op de klus. Dit heeft in vroegere jaren behoorlijk wat stof doen opwaaien, maar door standvastigheid heeft de organisatie binnen

deze club het hoofd koel en boven water weten te houden. Chapeau! Gelukkig maar, want wat is er nu mooier voor een oudgediende om de baret en het uniform weer eens uit de mottenballen te halen. Eén dag voel je je weer één met de wereld die marine heet. Eén dag het gevoel weer onder je maten te zijn. Eén dag in je saaie burgerleventje het gevoel te hebben dat je echt ergens toediend, namelijk eens marinier altijd marinier!!

Je komt bijna in een soort flow, door het geluid van het gestamp van de zware kisten. Links, twee, drie, VIEEEEER!!! Ook de welbekende marsliederen ontbraken niet deze keer. De aanstichter liep deze keer niet tussen het Dungeree peloton, maar was gehezen in het camo tenue. Het leuke daarvan was, dat de ouderen de liederen uit volle borst meegalmde en de jongere garde een poging waagden. Fantastisch! Zo'n generatie kloof, maar toch dezelfde beleving.

Even was er een moment van twijfel bij het Dungeree peloton, die alle jaren vier op kop marcheerde. Het jongere peloton (Camo peloton) nam het voortouw en liep op een gegeven moment het Dungeree peloton voorbij. Je hoorde de hersenpannen knagen bij de oude garde: "Zie je wel, we lopen veel te langzaam voor die jonge garde, is dit nou

saamhorigheid?" Maar niets van dit alles bleek. Toen het Camo peloton het Dungeree peloton ruimschoots gepasseerd was, hield het plotseling halt, splitste zich in tweeën en vormde zo een erehaag. Op het moment dat het Dungeree peloton passeerde werd er op het teken van onze nu al beruchte voorzitter Severs, het commando GROET geroepen en alle mannen, die de erehaag vormden stonden stram en kaarsrecht in de houding, om hun respect te tonen voor deze kranige oud mariniers.

Wil je dit alles ook eens meemaken, meld je dan aan via :

comfriesland@live.nl

Want wat voelt het toch goed, om je voor één dag weer eens marinier te voelen!

EVERT HETTEMA

